

Afrikas flora i vindueskarmene

For 5 år siden flyttede jeg til min nuværende 4 værelses lejlighed, hvor vinduerne heldigvis er orienteret øst-vest.

Med det samme stod det mig lysende klart, at arkitekten ikke havde tænkt sig, at der skulle dyrkes sukkulenter i hans vindueskarm, så afsted til det nærmeste lokale byggemarked efter trælistor og acryl. Alle 4 vindueskarme blev lavet dobbelt så dybe som oprindeligt. Det skulle række til de planter, jeg havde tænkt mig, at jeg skulle hygge mig med.

Forkert - efter 3 Holland-Belgien ture har jeg igen pladmangel, og det efter at jeg har taget både rullebord og væggene (Orkideer - Tillandsiaer) i brug også.

Det næste skridt må vel blive eget hus med drivhus og have.

Min interesse er Euphorbia-Pachypodium, og alle de andre smukke knolde.

Det ene vindue er et udelukkende kaktusvindue, lukket ved hjælp af træ/acryl og 3 skydevinduer, så jeg om vinteren kan holde temperaturen i vinduet under 10° og alligevel have 21° i værelset. Tusserne får fra oktober til marts tilskud af lys 8 timer dagligt fra 3 stk. 40 watt blålig-røde lysstofrør.

I de andre vinduer er radiatorerne afskærmet, så varmen ledes op under acrylkasserne med sukkulenterne, så der i potterne er ca. 26° og en rumtemperatur på ca. 22°. Det passer de afrikanske fint, da de efter min mening vokser næsten lige meget sommer

som vinter. I de 4 vinduer er der også lysstofrør eller lamper med Neodymlite 100 watt. Den største ulempe ved dyrkning i vinduer er, at stammede Euphorbiaer og Pachypodier kommer til at hælde kraftigt mod vinduet, og skal drejes med jævne mellemrum, hvilket går en del ud over væksten.

En anden fordel, man har i et drivhus, er det blå himmellys. Det mangler man i vinduet, og det er nok grunden til, at man ikke får den helt store blomstring. Hvert forår opstår der også et stort problem. Når jeg starter med at give luft, formelig vælter det ind med lus, spindemider og trips. Hvor de så kommer fra? Dem prøver jeg at bekæmpe med sprøjtning med ioniseret vand og Biopax, deres naturlige fjender. Dyrt, men med god virkning.

Man bestræber sig på, når man bor i lejlighed, at købe/formere planter, der ikke bliver for store. I 1984 købte jeg hos Donkelaar 2 *Synadenium grantii*, der er ca. 75 cm høje med en del sidegrene. Meget tilpas til mig. En anden plante, Copulare, den er fantastisk, ligemeget hvormeget jeg beskærer den, vokser og vokser den, og er nu et træ med stamme, 1½ meter høj og fylder over 1 kvadratmeter - gad vide hvad den ender som.

Fordelt i vinduerne er der ca. 350 planter, heraf 115 Euphorbiaer og 20 Pachypodium. De fleste tusser er med roerod, og alle på egen rod. Slægterne er Uebelmania, Ariocarpus - Turbinocarpus - Astrophytum - Copiapoa - Meloer - Strombocactus - Ferocactus - Pelecypora og Aztekium. De giver en rimelig blomstring.

Erik Larsen

